Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

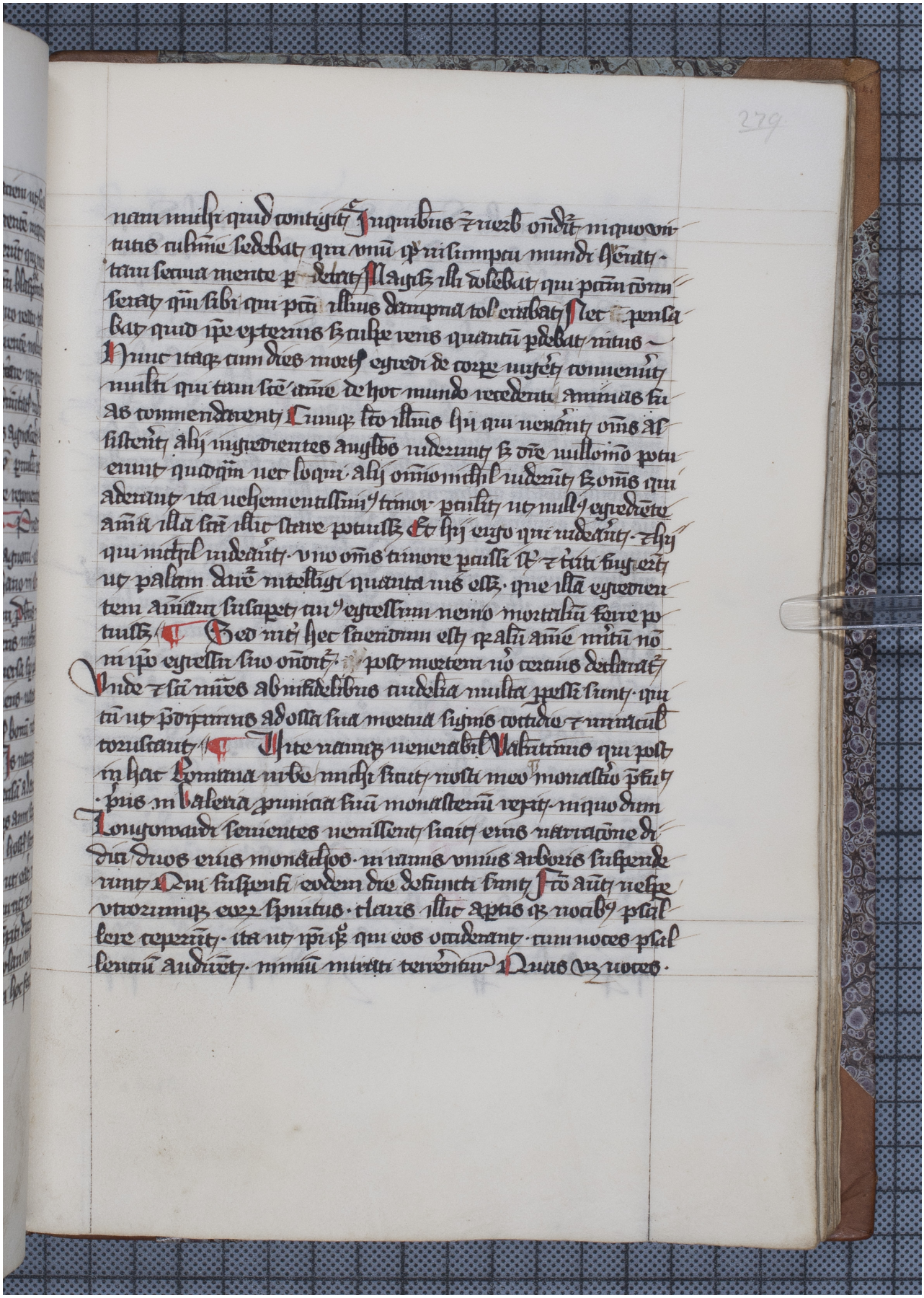

279

nam michi quid contigit. Inquibus verb ondit. inquo con-
tinus culmine sedebat qui omni ipe mundi securi-
tatem serena mente p[illegible]ebat. Magis illi dolebat qui pam com-
serat qm sibi qui pra illius dampna tol erabat. Ser pensa
bat quid ipe exterius et ante ceris quantu pdebat minus.
Nunc itaq cum dies mortis egredi de corpe mycet commenit
multi qui tam sce anime de hoc mundo recedentis animas su
as commendarent. Cumq sto illius hi qui uenerant omis as
sistent. alij ingredientes angsbo ruerunt et die nullomo potu
erunt quidqm uel loqui. alij omino michil uiderunt et omis qui
aderant ita uehementissimi timor pauit ut nulli egredere
anime illa sce illic stare potuisset. Et hi ergo qui uiderant. et hi
qui michil uiderant. vno omis timore pauisti sunt et tanti huius erat
ut palam due intelligi quanta res esset. qne illa egredien
tem animam subsaperet cui egressum nemo mortaliu fere po
tuisset. Sed mi hec sicendum est qr alia anime mitu no
mi ipo egressu suo ondit. post mortem uo certus debitat.
Unde et sce mires ab infidelibus audelia multa passi sunt. qui
tu ut possimus adossa sua mortua sigmis cotidie et mirabil
ter uisitant. Ipse namq venerabil Valentinus qui post
in hac Romana urbe michi siatq uoli meo monasterio pfui
pus in Valeria primata sui monasterii reptq. inquo dum
Longobardi seruientes uenissent siatq eius uaricatione di
dia duos eius monachos. in ramis vnius arboris suspende
runt. Qui suspensi eodem die defuncti sunt. Sed aut uesp
ere uiderunt eorz spiritus. clarus illic aptas et noabq psal
lere reperiunt. ita ut ipi qr qui eos occiderant. cum voces psal
lentiu audiuerit. mmu mirati tenentur. Quas ex voces.